

Llegenda del Roc de la Mel

Casserres

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Carretera de Cardona per sota Cal Pasqual
Emplaçament:	Des del centre urbà pel camí de Cardona, direcció al Roc de la Mel,
a uns 2,5 km aprox.	
Alçada:	588,6

Coordenades:

Latitud:	41.99773
Longitud:	1.82145
UTM Est (X):	402391
UTM Nord (Y):	4650196

Classificació

Número de fitxa:	08049-46
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia:	Tradició oral
Estat de conservació:	Bo
Protecció:	Inexistent
Accés:	Fàcil
Ús actual:	Científic
Titularitat:	Pública
Fitxes associades:	
Roc de la Mel	
Autor de la fitxa:	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	dg., 15/04/2012 - 02:00

Descripció

Es tracta d'una llegenda que explica que sota del roc hi havia amagada una olla molt gran

plena de mel.

Història

Hi ha un poema d'Hermínia Mas (1988), poeta i narradora nascuda a Casserres l'any 1960 que en parla:

Se m'hi endugué l'Aglaia. / Descalces i conilles, / vam travessar els bladars i les pinedes. / Rere el roc de la mel, / la serp d'ullals d'ivori i escames platinades / ens reclamà el tribut de les donzelles. / Èbria de sang i generosa, / obrí de bat a bat la balma dels esclaus / i veiérem els segles com passaven / amb túniques burelles i ulls de cranc. /

Eren al fons i fermats amb argolles. / N'hi havia d'esllanguits, de cos de neu, / de negres i roents com un coltell. / L'Aglaia s'endugué un jovencell de cua enrojolada. / Jo em debatia, bleada, com sempre, entre els extrems. / ¿Antínous? ¿Possidó? /

(De sempre, que he volgut tenir-ho tot) .

